

אור הזוהר

גליון מס' 18
שבט תש"ע לפ"ק

מוקדש לבית המדרש
וכן למחלקים וללומדי הזוהר

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

סט זוהר היומי 6 חלקים
בכריכה קשה

לאורם נלך / לקט מספרי הקדמונים על הזוהר / 2

אור חוזר / מכתבים למערכת / 4

כוכבי אור / הזכות לזכות את הרבים - מאמר ב' / 6

קול קורא / 7

מפעל
הזוהר
העולמי

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

לקט מספרי הקדמונים על הזוהר

יח. ויאר את הלילה בתקונו הזהר כעצם השמים לטהר
ועם היותו בחור כפארוזים נכנס בכי טוב אל תא הרזים ולא השיב אחר מינו מפני חסר זמנו כי אמר מחשבת הפקום קדמה למחשבת הזמן ובעת פקדת המשמרות קדמו עיניו אשמורות והתקין מאורות ויאר את הלילה בתקונו הזהר כעצם השמים לטהר.

(שאלות ותשובות דברי יוסף בהקדמה, מתלמידו בעל יד מלאכי)

יט. אף שלא יבין מכל האותיות והתבות עצמן הן הן הפירכה הרבכת צורות הקדושות ורוחניותם

וכבר אמרו בתנא דבי אליהו שאפלו קרא כל היום פסוק ואחות לופן תמנע הוא בן עולם הבא, והטעם: כי אותיות ותבות הם יעוררו רוחניותם וגם יהיה תועלת עצום בהרבתם וכל פעם יוליד אור חדש לפי מצב העולמות וצורף השם המיוחד אשר שולט ברגע ההוא, באופן כי הקורא בתורה בכל מקום אף שלא יבין מכל האותיות והתבות עצמן הן הן הפירכה הרבכת צורות הקדושות ורוחניותם.

כ. להגן בעדנו בגלות המר הזה מכל הקלפות ומכל המפטרנים עלינו לעסק בחכמה הנפלאה הזאת

ולנהגן בעדנו בגלות המר הזה מכל הקלפות ומכל המפטרנים עלינו לעסק בחכמה הנפלאה הזאת זה לשונו הרב הגאון מורנו הרב רבי יעקב גר צדק בעל הגה אוצרות חיים ועני חיים בהקדמת ספרו אשר חבר וקראו רבו ליעקב לולי חכמה זאת עתה דבורנו הדורות גרויעם אין אנו יכולין לעמד ולקום בגלות המר הזה אבל החכמה הזאת היא לנו עזר וסעד ומגן לאחז בלכת שלם באבינו שבשמים וכו', ועתה אנו רחוקים משרש עליון כמו שפרסם בתוך החביות מי גנן עליו אנו לא קריאה ולפוד מחכמה העמקה והנפלאה הזאת וכו' לכן לפוד הקבלה הוא שמייה מעלה מכל הקלפות ומכל המפטרנים אפלו לא יוכל לנוה מילתא דחסידות.

כא. דע אלקי אכין ועבדוהו בלב שלם, אין נחת קודשא ברין הוא ושכינתיה יותר בעולם כי אם בהתעסקות תלמיד חכם בחכמה הזאת

דע אהובי ורעי כי טעות גדול עלה בידם שאינו מכינים הפשט מה ענין ארבעה שנגנסו לפדס כדאייתא בספרי היכלות שהם היו משפשים בהשבעות מלאכים דעולם יצירה ובריהא בקבלה מעשיות מה שהזהירו לנו רבותינו זכרונם לברכה דאשתמש בתנא חלף והם היו משפשים בשמות קדושים מה שאין אדם יכול להשיג בחינו בעוד נשמתו דר בחקר עב וכו' אבל בידיעת אלקות מה שהזהיר דוד לשלמה בנו דע אלקי אכין ועבדוהו בלב שלם אין נחת קודשא ברין הוא ושכינתיה יותר בעולם כי אם בהתעסקות תלמיד חכם בחכמה הזאת פאשר הזהיר לנו הרשב"י זכרוננו לברכה ורעיא מהימנא וכפדט האור הגדול אשר נגלה בימינו אור שבעת הימים כדי לזכות אותנו ולתת לנו אחיית טוב ותקנה וכו' להיות לנו לפלטה גדולה עד ביאת משיח צדקנו.

כב. אין לשכינה נחת רוח יותר בעולם כי אם בלמוד הקבלה כדאייתא בזהר פנחס

אין לשכינה נחת רוח יותר בעולם כי אם בלמוד הקבלה כדאייתא בזהר פנחס (דף רטו). ברעיא מהימנא בדבור הפתחיל בני מטרוניתא: "רגינו דא, אם כבנים אם כעבדים, וכזמנא דאתחבר בי מקדשא, אוקמה דעבדים חפוי ראש, ונתלדלו אנשי מעשה, ודאי אנשי מעשה אתקריאו, על שם מטרוניתא, דאתמר עלה (משלי לא) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה, אבל אי אית ליה צדיק, דזכוו ועובדי לאהרנא, בהון מטרוניתא, ולקפשט מנה לבושי קדושתא דפשטי, ולקשטא לה בלבושי גונוני נהירין דרזין דאורייתא, מה כתיב ביה, וראייתה לזכור ברית עולם, וראייתה, ברזין נהירין דאורייתא, דאור רז"א אתתרי, הדא הוא דכתיב, (משלי ו) כי נר מצוה תורה אור, ובאלו רזין איתמר וראייתה, ובההוא זמנא סליק מגיה רוגזא דבריה, (אסתר ז) ונחת הפלך שכה, ויפא לה מלאך בצלוחא דעמידה קמיה, (אסתר ה) מה שאיתר וינתו לך ומה בקשתך, בההוא זמנא, שאלתא על פורקנא דילה, ובנהא עמיה, הדא הוא דכתיב, (אסתר ז) נתנו לי נפשי בשאלתי ועמי בכבשתתי."

כי החכמה הם ראשי פדקים שנגמסרו לנו ונמצאו בספרי הרבי שמעון בן יוחאי עליו השלום, וכינה הוא להבין דבר מתוך דבר ולהתפלפל ולדקדק הרבה בחכמה ויא יצא לו סוד, והרי הוא מחדש חדות בתורה שפעלתו גדולה.

והארכתי בזה להוציא מלב הטועים האומרים שאין לפלפל בחכמה הזאת ולא לחדש בה דבר, ונתלו כמה שפציא בזהר פרשת בראשית ענש המחשב בחכמה הזאת מה שלא קבל וטעו בהכנת הדבר, דהינו דוקא המחשב חס ושלום הקדמה בענינים העליונים שלא קבל, אמנם לפלפל בראשי פדקים ולחדש מתוכם הקדמה מרבכת על ראשי פדקים הידועים, הן הדברים החשובים לפני הבורא. שאם לא תאמר כן, אם כן מה שכן העוסק בה או בשאר התורה, ומה ענין אמנם אפלו מה שתלמיד יתיק עתיד לחדש בה, אם לא נתר רשות להתעסק אלא בפה שלמד.

(אור החפה לזהר שם, בשם הרמ"ק זכרוננו לחיי העולם הבא)

כ. לפוד חכמת האמת פועל עשית המצוות כתקון ובאהבה רבה, ומגיע מזה תועלת לענין התפלה

מצדה יזכה העוסק בה לחיי העולם הבא אפלו שישגה בה, וראוי שלא יתשל מפנה (אף על פי שכתבו עליו תוכחת מוסר כי מה תחלתנו בעולם הזה אלא לקנות תי העולם הבא), ותעלותיה ידועה, כי מלבד היות האדם מצדה יודע את קונו ויודע סתרי תורה וטעמי המצוות המתוקים מדבש ונקט צופים, אשר מצדם היא משיבת נפש, כי הפשט מדבכת בהם המתבדדת עם קונו, גם כן יפטר ממה עשית המצוות כתקון ובאהבה רבה, והיא מבלהת אותה בשלמות, ועל זה אמר החכם: מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וכו'. ועוד יגיע לנו ממה תועלת נמרץ בענין התפלה.

(הקדוש מאמר ראשון)

ג. ספר הזהר הוא מגן לישראל כתבת נח

האי חבורא איהו כגונוני דתבת נח (תקונו אחר חדש דף ע"ב עמוד ד'), פרוש, כי חבור זה שנקרא ספר הזהר הוא כמו תבת נח, שבה היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותם המינים והפשפות כלם אלא על ידי בנייתם להתבה, כן הוא ממש, כי על ידי סוד הגלות וכו' ומגיע פנים לצדיקים כלם והחשכת מאורי אורם כמעט טועמת מן המות, ולזה יקראים שלא ישלט הגלות בהם היה להם סוד החבור הזה ענינו תבת נח ממש, לתקן מפת הגלות ומי מבול החיצונים הפחשיכים וכו', אלא תהיה אור שכינה מאירה קצת ומקבלת הצדיקים, כן יכנסו הצדיקים אל סוד אור חבור הזה להתקים.

וכן סגלת החבור שפיד שפוסק בחשוקא אהבת השם ישאבנו כשיאבת יהאון השואבה את הברזל, ויכנס אליו להצלת יבנו, ורוחו ונשמתו יתקונו. ואפלו אם יהיה רע, אין חשש אם יכנס, מפני שאין בנייתו כניסה, אלא יהיה לו אחת מהשתיים, או יחזיקו בתשובה ויהיה צדיק ויכנס בו, או ידחון דתיה גמורה ויפדש עצמו, כענין תבת נח שהיה דוחה הרשעים ואותם שחטאו מן החיה והבהמה.

ד. לפוד הזהר מתקן עולמות העליונים - לפוד התקונים מתקן עולם העשייה

כתבו המפרשים וזה לשונו: דהלומד בזהר הקדוש מתקן עולמות העליונים, והלומד בתקונים מבריה הקלפות ומתקן עולם העשייה, ומזה הטעם יסד רבי שמעון בן יוחאי הזהר הקדוש בחשבון גדול וספר התקונים בחשבון קטן. וזה שכתבו: יעש אלקים את שני המארת הגדלים, רמז לספר הזהר הקדוש וספר התקונים, טובים השנים וכו', אך החלוק בין זה לזה, זה בחשבון גדול וזה בחשבון קטן. לכן אמר הפאר הגדול, הוא הזהר הקדוש, לממשלת היום וכו', ואת הפאר הקטן, רמז לספר התקונים שבא בחשבון קטן, לממשלת הלילה, רמז לעולם העשייה, הרי שלמוד בהם הוא דבר גדול לתקן עולמות בשמים ובארץ.

על כן ראוי ללמד בזהר הקדוש ובספר תקונים, אשר הם מלאים זו ומפיקים גנה בסתרי תורה, גם דלא ידע מה קאמר, ועל ידי לפוד הנסתר בורא שמים חדשים, ועל ידי לפוד הפשט בורא ארצות חדשות, כמו שנגמסר כי כאשר השמים החדשים וכו'. וכזה רמזו רבותינו זכרונם לברכה ושמים בברית תבן, נוטריקון זהר רעיא מהימנא תקונים.

(ספר חסד ואמת לחיים חזרי זכרוננו לברכה - ועוד ענין בפנים הספר, מספר בן איש חי בהקדמתו לספרו בגינה)

כג. אין אנו עושים נחת רוח יותר להקדוש ברוך הוא ושכינתיה אם לא בלמוד החכמה הזאת

גם איתא בפירשת נשא ברעיא מהימנא דף ככד וכו', הכל העולה משני המארים יגידו ויעידו כאחד שאין אנו עושים נחת רוח יותר להקדוש ברוך הוא ושכינתיה אם לא בלמוד החכמה הזאת אהרא דאימא עלאה טועמיה מפרי עין החיים ואין אנו יכולים למיפק מגלותא אלא בלמוד הזה ויקום בנו השם בדרך ינתנו כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ואל ישלט בנו שוב עין הדעת טוב ורע אסור טמא פסול ורוח הטמאה אעביד מן הארץ.

כד. בעלי המקבלים ונקראים "ממצדא חקלא" שבלמוד החכמה הזאת אנו מקצרים הקפשונים והחרולים מן השדה הודיע אשר ברכו השם, ומתבערין הקלפות לנוקבא דתהומא רבא ואין יכולים להרים את ראש

לכן ונקראים בעלי המקבלים באידיא נשא, "ממצדא חקלא", כלומר בלמוד החכמה הזאת אנו מקצרים הקפשונים והחרולים מן השדה הודיע אשר ברכו השם ומתבערין הקלפות לנוקבא דתהומא רבא ואין יכולים להרים את ראש, ונעשים מן מלת "בראשית", "ארת שבי", מן האלה הודיע יוצאין תרי אורות, ושבי הם שנים עשר צופי היות כידוע לנו, אבל אם חס ושלום אין אנו מתעוררים בלמוד החכמה הזאת ממטה למעלה נהנה מפתל בראשית ארת יבש רועה לומר האורות העליונים יסודות דאבא ואפא משם יוצאין כל ראי דאורייתא ומשם יוצאין אורות לכל העולמות לפדופים למטה גדולות ראשון ושני ושפע הכרבה וגאלה וחרות וחיים ועשירות ושלום ואוהו הפיקוס חס ושלום נסתם מקור נשחת העב והעכור והנאלח ומי הפרים המארים ונפתח הסתם בנוקבא דתהומא רבא ויוצאים הקלפות ושלטים בעולם ויכולים להרים את ראשם ושלט עין הדעת טוב ורע, בסוד "קוין ודדר" תפמיח לך, גימטריא עם הכולל "תורה" הפשוטות של תורה ושם יונק הגאלי והפחלת והנהפך בסוד פולוגיא וכו', ושלט השכחה וחשך ואורכת הגלות והאפות יש להם שליטה והשעבוד מלכות גוברין עלינו בכל יום ואין לך יום ויום שקללה מרבה מחברתה מכן שהאמת של תורה נעדרת וכו'.

כה. אין אדם יכול להשיג אור העליון אם לא בלמוד החכמה הזאת

לכן שמעוני אהובי אחי ורעי מי האיש הירא והחרוד על דברי אלקים חיים ורצונו ללמד לשם יחוד קודשא ברין הוא ושכינתיה ולשם כל ישראל ולצאר ואצרות למעלה מקום שאין יד שולטת בו ולהסיר הפסך העב והגס והעכור ומחצת הברזל הפסיק בינינו וזמן אבינו שבשמים כי חטאותיכם הפכדילים כבין אלקים ומענו הטוב מכם לכן אהובי אחי ורעי דעו כי לזכותי אני בא להעלות אתכם מן הגלגל אל הרמה להעלות אל גרם הפעולות פאשר אויבי ואבאר מפנה מאמרי זהר שאין להם סוף ושעור שאין אדם יכול להשיג אור העליון אם לא בלמוד החכמה הזאת.

(ינהל משה ז' א)

פרק ב

לקט נפלא אודות תורת הח"ו

א. שכר לפוד חכמת הקבלה וחייב הפלפול בה

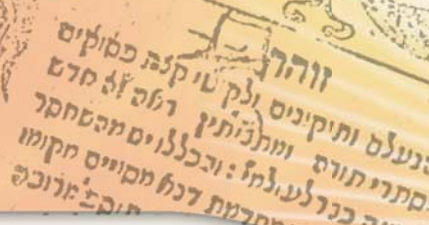
ולית אתר פנימאה בכל אינוו כאינוו דידעי רזא דמאריהו וידעי לאתדקא בהו בכל יומא, על אלון כתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך, עשה למחכה לו.

מאי למחכה לו, כפא דאת אמר (איוב לב) חכה את איוב בדברים, ואלו אינוו דדחקו למלך דחממתא, וידעין לה, ומחכא לה למנדע ברירא דמלה, ואשתמדעא למאריהו, אלון אינוו דמאריהו משתבח בהון בכל יומא, אלון אינוו דעאלין בין עלאין קדשין, ואלון עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דמח' בידהו, זכאה חולקיהו בעלמא דין ובעלמא דאתי.

(זהר חלק א דף ק"ג)

ואף אם יתעסק בפשוטי הדברים בחכמה הזאת, לא ישיג הפדרגה הזאת, אלא פאשר יפלפל וייעיב עינו, ואם לא ישיג בפעם אחת וכו' חכה, כי בהתמדת העיון ישיג, אז נקרא מחכה וישיג הפדרגה הזאת, שאז משתמש בחכמה וכינה,

ה. **עצה טובה לענין השגה, ללמד בזהר דרך בקיאות בלבד**
 אמר מורי [האר"י] זכרוננו לברכה להרכיב אברהם הלוי עצה טובה לענין השגה, **שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שעמיק בעיון ארבעים או חמשים עליו בכל יום ושקרא בספר הזהר פעמים רבות.** (שער רוח הקדש דף ט' עמוד ד')

ו. **ראוי לקבץ שעורו בלמוד הזהר והתקונים באופן שישלמים כל שנה**

ויתנהג בדרך זו שיקרא לסיום זהר ישן וזהר חדש והתקונים בכל שנה. אך אם ילמד סדר הפרשיות של הזהר הקדוש על סדר השבועות, לא יספיק לפעמים שנים ושלושה שבועות בפרשה אחת, דהינו בפרשות גדולות. לכן **ראוי שיקבץ שעור בלמוד מזהר הקדוש ותקונים ג' דפין בכל יום, שיוכל להשלים כל הזהר ישן וחדש ותקונים בכל שנה, ואחר למוד ג' דפין יקבץ ללמוד בשאר ספרי המקבלים, וילמד ספרי המקבלים על סדר שכול עד שסיים כל ספרי המקבלים הנמצאים וכו', אך הזהר הקדוש והתקונים יזהר לסיים בכל שנה בנזכר לעיל, וכהו יתנהג כל ימי חייו.**

(סוד ושרש העבודה, שער הששי, שער הניצוי)

ז. **למוד חמש דפין זהר בכל יום הוא תועלת גדול להנפש**
 המקבלים כתבו, כי חמש דפין מזהר הקדוש בכל יום הוא תועלת גדול ותקון גדול לנפש להאירה ולזכנה ולתקנה, והוא מרפא ותקון לחטאים ולפושעים של הנפש.

(מטה אפרים סימן תקט"ו סעיף קטן ז')

ח. **למוד הזהר הקדוש באשמרת הבקר**
 אם זכה ילמד באשמרת בזהר הקדוש, כי באזכות יצאו ישראל מגלות שדומה לגולה, ואף שלא זכה להבינו, אף על פי כן ללמד הקשון כי הוא יוצר הנשמה.

(סודו בית אברהם להבי אברהם טכאריק זכר צדיק לברכה)

ט. **טעם שדוקא למוד הזהר הוא תקון להנפש**
 תשובה השכתי למשכיל אחד ששאל על אשר כתבו גורי האר"י זכרוננו לברכה, **שלמוד הזהר הוא תקון גדול להאיר הנפש ולקדשה, והרב זכרוננו לברכה נתן תקון לבעל תשובה ללמד תמיד אחר בכל יום אף על גב דלא ידע מאי קאמר, דקריאתה אז היא הולאה להאיר הנפש ולתקנה, ונראה כי דוקא למוד הזהר יש בו סגולה זו יותר על למוד משנה ותלמוד ומקרא, והוא פלא בפה כחו גדול מכל התורה אם למקרא ואם למשנה וכו', אלו דבריו.**

ואני אמרתיו, דע כי אין ספק כי כל למוד בתורה הקדושה נשאל רום והוא מרומם, ובפרט אם יהיה לשמה באמיתיות ודאי בונה בשמים מעליותיו ומתקון העולמות ומיחד הדודים, ואמנם אשר גדול למוד הזהר, הינו שהמקרא ומשנה והתלמוד הם מעבדים מאד ואינו נבר בהם הסוד כלל, לא כן הזהר שפזבר בסודי התורה בפרוש ואי פתי הקורא שלא יבין כי דבריו בעמקי רזי התורה, ולכן להיות סתרי תורה גלוים בלי לבוש הו מזהירי ומאירים הנפש.

ואף על גב דבצד מה דבריו סתומים וחתומים מאד, דהינו להבין סתר עליון בעצם ולידע תכונ הדברים על בורן ועל מתנתו דודאי צריכה רב, ולא יבינו הדברים כי אם מפי חכם גדול לאזן מקבל, ברם בכללות נבר ייתנו רזין עילאין והדברים עושים רשם בשרשיהם עליונים למעלה.

(שם הגדולים להחיד"א מערכת ספרים אות ב')

י. **בכלל מקרא הוא גם כן למוד פנימיות התורה**

בכלל מקרא הוא גם כן למוד פנימיות התורה, שהרי מדרש הזהר הוא על פסוקי התורה, ועוד שגם בלמוד רזין דאורייתא אינו משיג רק המציאות מההשתלשלות ולא הפהות, אם כן אינו דומה למשנה ותלמוד שפשיגי מהות חכמתו יתברך ובלמוד ההשתלשלות אינו משיג כלל מהות חכמה זו, אלא רק ידיעת המציאות. ואף על פי כן דבר גדול הוא מאד פנין דאי אפשר להיות בזה השגת הפהות, והרי זה כמו שבמקרא, אף על פי שאי אפשר להיות ההשגה בבחינת חכמה כיון ששרשה למעלה מהחכמה, לכן גם מה שאומר האותיות דבר גדול ועצום הוא. כמו כן ידיעת המציאות מהפנימיות אף על פי שאינו משיג כלל הפהות, דבר גדול הוא עד להפליא...

והנה פנין שהתורה היא הממצע המקשר ומחבר נשמת ישראל להקדוש ברוך הוא, והממצע יש בו שני בחינות, סתים וגלויים, אם כן בחינות הפנימיות הנקרא סתים הוא המקשר ומחבר בחינות פנימיות של הנשמה לבחינות פנימיות אלהות יתברך. (לקוטי תורה לבעל התניא, פקשת ונקרא דף ה' טור ב' ואל"ף)

יא. **למוד פנימיות התורה הוא בכלל "שליש במקרא"**

ועל פי זה יתברך מה שנדחקו גדולי המפרשים בפירוש מימרא אז [עבודה זרה יט, כ] דלעולם ישלש אדם שנותיו שלישי במקרא שלישי במשנה שלישי בתלמוד ... אמנם לפי מה שכתב אתי שפיר, דבתחלת למודו של אדם ישלש השלישי במקרא ממש לבדו, דאף על גב שבתלמוד צריך זמן יותר, מכל מקום יש לו למחר ללמד הפקרא בתחלה, ואחר שהגדיל בחכמה יש לו לקום השלישי במקרא בתורה שבכתב עם מה שילמד אחר כך מפנימיות התורה והאגדות, שזה נכלל הכל בשליש במקרא בנזכר לעיל (ואפשר דגם למוד מדרש רבה ושאר הפדרשים הוא בכלל השלישי במקרא ... ואף שבהלכות תלמוד תורה מברר דמדרש תורה שהוא ספרא וספרי וכהאי גוונא הו בכלל שלישי במשנה, הינו בפני שיהו הלכות וגופי התורה כמו המשנה, מה שאין כן למוד הרבות שהו אגדות שעל הפקרא ומוסר השם אפשר שזה נכלל בשליש במקרא ... (לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ג' ואל"ף)

יב. **הנה למוד הזהר וכתבי האר"י זכרוננו לברכה הוא בכלל שלישי במקרא**

הנה למוד הזהר וכתבי האר"י זכרוננו לברכה הוא בכלל שלישי במקרא ... אבל בלמוד סודות הזהר אין השגה אפילו לגדולי החכמים רק ידיעת המציאות מההשתלשלות ולא השגת הפהות כלל, והרי זה ענין למוד הפקרא שהוא קורא בשמותיו של הקדוש ברוך הוא אף על פי שאינו משיג כלל עצמיות הגנוז בהו בנזכר לעיל. וכענין זה הוא בלמוד הזהר וענין חיים, ולכן הוא בכלל שלישי במקרא ... ולכן גם זה נקרא לריח שמנין, שידיעת המציאות היא כמו ריח בעלמא לגבי השגת מהות חכמתו יתברך שבמשנה ותלמוד.

ועל דרך שנתבאר באגרת הקדש קרוב לסופו, שבלמוד סדר ההשתלשלות אף אם השיג המציאות, לא עדיף מצד עצמו בלמוד המצוות שפשיגי ותופס הפהות כו', אלא מצד שידיעת המציאות הוא גם כן מצוה רבה ונשאה, ואדברה עולה על כלנה כמו שכתוב: וידעת היום, דע את אלקי אביך כו' ומביאה ללב שלש, ועוד, שגם הריח ידיעת המציאות הוא הארה מבחינות פנימיות התורה כו', ולכן צריך לומר כי הבחינות לריח שמנין כו' ישפן תורק כו'.

(לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' טור ג' ואל"ף)

יג. **כמו שהפלח נותן טעם בכשר כן למוד פנימיות התורה נותן טעם בנגלה דתורה (הנק' לחם וכשר)**

והנה מכל זה יובן בתוספת באור ענין ולא תשבתי מלח כו', שלמוד הפנימיות נקרא בשם מלח, שהפלח ממתקת הכשר אף שאין בו טעם בעצמו כמו הכשר, וכן הנגלה שבתורה נמשל לחם, כמו שכתוב [משלי ט, ה] לכו לחמו בלחתי, וגם לכשר, כמו שכתבתי במקום אחר על פסוק "זאת הפעם עצם מעצמי וכשר מבשרי", דקאי על תורה שבבעל פה, וכן בגמרא בבא בתרא (דף כ"ב) אמרו אכלו בישורא שפינא בי רבא, והינו כמו הלחם והבשר יש בהו טעם, ומפיש כן בלמוד הנגלה שבתורה יש בה השגת הפהות ממש, מה שאין כן בלמוד הפנימיות שאין בזה רק ידיעת המציאות ולא השגת הפהות, והפהות נסתר ונעלם ואינו משג כלל להיות בבחינת טעם ממש כמו הנגלה, עד לעתיד לבוא שיתגלה פנימיות התורה, ולכן נמשל לפלח, לומר שעם היות שאין בו טעם, עם כל זה הוא דיקא הנותן טעם בהכשר.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

יד. **מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש (סודות התורה), לא טעם טעם של יראת חטא**

זה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה באבות דרבי נתן (סוף פרק כ"ט) וכן הוא גם כן בכרכות כל מי שיש בידו מדרש ואין בידו הלכות לא טעם טעם של חכמה, כל מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש לא טעם טעם של יראת חטא, פירושו: שהלכות נקרא טעם של חכמה לפי שבהו ועל ידו

משג הפהות חכמתו יתברך שנתלבשה בהלכה זו, מה שאין כן בלמוד הפנימיות הנקרא מדרש אין משג הפהות ממש, ולכן נקרא שלא טעם טעם של חכמה, פירושו: הפהות ממש. ועם כל זה מי שיש בידו הלכות ואין בידו מדרש לא טעם טעם של יראת חטא, כי אף שבלמוד המדרש אין משג רק הארה, מכל מקום זו הארה מביאה לידי יראת חטא ... ועוד, כי אף שזהו רק הארה, הנה היא הארה מבחינות הפנימיות, כי אורייתא סתים וגלויא. (לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

טו. **על ידי שיראת השם היא אוצרו, על ידי זה התורה נקרא תורת השם**

וזהו גם כן ענין מאמר רבותינו זכרונם לברכה פרק ב' דשבת (דף ל"א סוף עמוד א'), קבעת עתים לתורה כו' פלפלת בחכמה כו', ואפלו הכי אי יראת השם היא אוצרו אין, אי לא לא, משל לאדם שאמר לשלוחו: העלה לי כור חטין לעליה, הלך והעלה לו, אמר ליה, ערבת לי בהו קב חטין, אמר ליה לאו, אמר ליה מוטב שלא העלית. והענין, כי חטה הוא כ"ב אנתון דאורייתא, וקב חטין פרש רש"י ארץ מלחה, והוא ענין ולא תשבתי מלח כו', וזהו שנזכר ערבת לי בהו קב חטין, דתבת לי מיתר, אלא דרצה לומר שעל ידי שיראת השם היא אוצרו אפי' התורה והחטים הם לו, ונקרא תורת השם... מה שאין כן תורה בלא יראתו כו'.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ו' טור א')

טז. **ארח הגלות מחמת העדר למוד הסוד; הלומד מכטח לו שהוא כן עולם הבא**

ספיא דחייא, חיוב גדול על כל ישראל ללמד זהר הקדוש בכל יום אפילו גירסא בעלמא, כי בזה בונה עולמות ומטהר ומקדש נשמתו, ואין קו לגדל שכרו כי בזה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליצורו, פמבא בזהר הקדוש פקשת נשוא (דף כ"ד): 'בהאי חבורא דאיהו ספר הזהר יפקון בהו מן גלותא'.

ובתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתרעה בסוף יומיא, ובגיניה (ונקרא כה י) וקראתם דרוך בארץ וגומר.

ובתקון ל' בספר פסא מלך, וזה לשונו: כפה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, ועונשם כפה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגוים ארח גלותא, כי הם מעבדים הגאולה בחטא ליצלו, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הפקלה מה שלא יעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

ובתקון מ"ב שם בכסא מלך, כי למוד הזהר הקדוש בגיורא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפילו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומכטח לו שהוא כן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני הפלך היושבים ראשונה במלכותא דרזקיא.

ומה שאומרים וכו' אפשר דרא, אדברה, שבדורות הראשונים שהיו להם נשמות קדושים מפקומות גבוהים, יכלו לטהר נשמתם בפשטי התורה, ועלשו בעקבתא דמשחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיגונים החטא ליצלו, אי אפשר לטהר נשמתם, רק בסמים יקרים, הינו בזהר הקדוש, כי לשון הזהר מסגל לזה אפילו בפספוט לחוד ואפילו בגלוג, ובזה יהיה לשמר מכל רע מיצר הרע ומפקרים רעים בעולם הזה החמרי, וגם בעולם הבא הרחמי, בנדוע מזהר הקדוש פקשת פנתס דף רי"ט, בוצינא קדישא דגהרי חכמתיה בכל דרין דהו אבתיריה, עד ביאת הגאולה אור תורה של רבי שמעון בן יוחאי מאיר באור רב להחיות נפשות ושגאל.

על כן יתחזק כל אדם מאד ללמד זהר הקדוש לכל הפחות ה' דפים בכל יום כדי שיגרום חדו ופורקנא בהו לעילא ותתא, אפיו כן יהי רצו.

(נצאת הרי"ד מאיר בן רבי אהרן שורץ זכותו וכו' עליו מפידיהיי)

ברוך השם,

לכבוד מערכת "מפעל הזהר העולמי".

בראש וראשונה אני מחיב להעריך ולהוקיר מפעליכם הקדוש שעוסק בזכות הרבים הני גדול בעולם שמקרב ואלתנו ופדות נפשנו כמו שמושה רבנו בעצמו הבטיח לרש"פ: "בזהר דא יפקון בה מן גלותא ברחמי" – אי אפשר לשער ולתאר איזה מהפכה זה עשה בארץ, כפי ששמעתי מאנשים מפמה מקומות מפורות בארצנו הקדושה שהגיע להם העלונים מההדרים של הזהר שאתם מפיצים בחנם, וגם ראיתי הספר "אור הזהר" – שלא ראיתי אף פעם ספר נפלא כזה שיש שם כל כך ענינים נפלאים על למוד הזהר וכו' מקבצים במקום אחד בסדר נפלא – אני ממש מקנא בכך על הזכות הגדולה הזו – ואני בעצמי נתעוררתי מזה, בפרט כשהייתי פעם אחת גליל שני בפתח המערבי ושמעתי שם שעור בספר הזהר שאתם ארגנתם – אני בטוח ש"הנה הוא עומד אחר פתלנו" – שמש"ח צדקנו עומד שמה ושומע השעורים בפרט אצל הפתח שלא וזה מושם השכינה הקדושה – וזה מביא כל הנישועות וכל ההשפעות בגשמיות וברוחניות שכל כך אנו צריכים היום לרחמי שמים.

ומענין לענין באותו ענין לא אמנע טוב מבעלי לצטט כאן מה שראיתי בפרטים קדושים דבורים חשובים בעניני ארץ ישראל, ואביאם כאן אחד לאחד.

א. יושבי ארץ ישראל נקראים קהל, ולא יושבי חוץ לארץ.

הנה הפליגו חז"ל מאד בשבחן של יושבי ארץ ישראל, עד שאמרו שהם נקראים קהל ולא יושבי חוץ לארץ גדאיתא במסכת הרי"ת (א).

וזה לשונם שם: דתנאי רבי שמעון בן אלעזר אומר משמו: חטאו ששעה והו רבו של קהל, או שבעה אף על פי שאינו רבו של קהל, חביו.

אמר רב אסי: ובהוראה הלך אחר רב יושבי ארץ ישראל, שנאמר (מלכים א, סח): "ונעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלוא חמת עד נחל מצרים" למה לי? שמע מינה, הני הוא דאיברי קהל אבל הנך לא אברי קהל.

ב. חכם אחד מארץ ישראל בשנים שבחיוץ לארץ. גדוע מה שאמרו חז"ל שחכם אחד מארץ ישראל בשנים שבחיוץ לארץ.

וזה לשון הגמרא בתפוח (עח) אמר אביי: חד מינייהו (מארץ ישראל) עדיף בתרי מינו (מבבל).

ויתרה מזו איתא בספר שארית יעקב (לאביו של הנאון מבר"ט אלנאו נ"ח) בשם המדרש פרשת וירא, דמשמע שם שצדיק אחד בארץ ישראל שקול כנגד עשרה צדיקים שבחוצה לארץ, וזה לשונו:

אולי ימצאון שם עשרה, ריב"ח ר"ח בשם ר' יוחנן אומר כאן עשרה, ובירושלים אפלו אחד הנה מגין עליהם, דכתיב שוטמו בחוצות ירושלים, עד כאן. ג. חביבה פת קטנה בארץ ישראל מסנהדרין בחוץ לארץ.

וכן מובא בשם הירושלמי נדרים (פ"ג) חביבה פת קטנה בארץ ישראל מסנהדרין בחוץ לארץ.

כתיב (ירמיה כט, א): "ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר וקני הגולה", אמר הקדוש ברוך הוא: ביותר חביבו הו עלי וקני הגולה, חביבה עלי פת קטנה שבארץ ישראל מסנהדרין שבחוץ לארץ.

חזקו ואמצו מחיל אל חיל להפיץ ולפרסם מקצה העולם ועד קצהו גדל מעלת למוד הזהר הקדוש – (אגב – שלחתי העלונים לכמה חברים בחוץ לארץ, והם מאד מאד מבקשים שישלחו בקביעות גם שם) – ובזכות זה ישלח לנו השם משיחו הטוב ברחמים וברצון אמן ואמן.

נ"ב. רצוף פה נדבה קטנה של 180 ש"ח לכבוד התנא האלקי רשב"י זיע"א ולכבוד השכינה הקדושה לאוקמה מעפרא – נא להתפללו עלי שאזכה לישב ארץ ישראל בישוב הדעת בלי חובות. (כפי ששמעתי שאם לומדים ספר הזהר בארץ ישראל – אז הזכותם נפלים ונשתלשם בלי שעור ענה, וזה בני על מאמר חז"ל "אין תורתך תורת ארץ ישראל", ועוד כמה מאמרי חז"ל).

הקסף שאני שולח לכם, היא ממועות מעשה וכדוע שההצלחה בטובה כמו שכתוב (בראשית כו, יב) ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה' (וענין בספר "בינה לעתים").

הכותב וחותם יום רביעי לסדר הקול קול יעקב תש"ע לפרט קטן:

הקטן חיים משה בלךמן – אלעד ת"ו

בסייעתא דשמיא,

לכבוד הצדיקים מנזרי הרבים "מפעל הזהר הקדוש העולמי".

ראיתי את העלונים ומאד מאד שמחתי. מזה כבר זמן רב שבוערת בקרבי אש ללמוד הזהר הקדוש. ולכן מאד שמחתי שהנכם מוציאים מן הפח לפעל, את מה שחשקתי מזה זמן רב. ובפרט שזה מאד מאד מתאים, וזה רצונו של מורי ורבי הצדיק הקדוש רבינו הבבא סאלי וכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

ואיך שנהרו פניו וכל צורתו הקדושה בעת למודו בזהר הקדוש.

חרי רק למזכרת הדברים נפשי תהמה, וארצה אל הארון ללמד את הזהר הקדוש.

ולתגות בו יומם ולילה לא אשבת.

ובפרט בעת פאשר הנני עוסק בעת באמצע לכתב צנאה לאחר 120 שנה, וראיתי גדל ענין למוד הזהר שבעשה אחת בשבת קדש הוא שנה לאלה שנה למוד הפשט.

ולפי דברי קדשו של מורי הצדיק רבי מרדכי שרעבי, זכרונו וזכר כל הצדיקים לברכה לחיי העולם הבא, לנו בבעתי להקים קרן קימת לעזר למפעל הזהר העולמי, ובפרט לחלק ספרים ועלונים וזהו, שנה הזכות היותר גדול בעולם, וכן אעתיק פה קטעים מספרי קדש אודות חשיבות ונחיצות של ה"קרן קימת".

מנהג קדום הוא שבעלי וכלת עושין בחיים חיותן "קרן קימת" שיפירו ממנו לצדקה ב"ב חד"ש להסתלקותו וכן בכל יום יארציית שאלהם.

ועצה טובה לנהג פדך בני אדם לקנות בטוח חיים (ל"ה ארבעה עשר פאליס") כדי להניח קמון ליורשיו, כמו כן קנה בטוח חיים (פאליס) מיוחדת על שם מוסד של צדקה (שיהיה רשום עליה שיהיה לזה (בענין פשיעה) הוא קפה של צדקה שתתקף ומיד אחר מותו ילך קמון זה לקפה של צדקה, ואז יהיה נכון לבו ובטוח שיגביס אצלו והלך לפניו צדקת וגו'.

מספר הקדוש קב הישר:

כתב בספר קב הישר (פרק ל') שינתן בחייו צדקה בענין קפה ונעסק בגמילות חסדים, כי מי יודע אם יקמו בניו צנאתו, וטוב שישלש הסכום ביד איש מהימן יעני שם (ובכחאי ונא שהשלישו ביד אחר לכלול עלמא מתכיו הננים לקום הצנאה במלואו מצד מצנה לקום דברי המת).

וכן כתב החפץ חיים:

שלא יסמך על בניו שהם ישלמו אחריו במעשיהם ויעלו את נשמתו... וזה שאמר הלל: אם אין אני לי מי לי. וענין שם תוכחה מגלה שלא יסמך בנפשו שכשיהיה סמוך לפטירתו אז יעשה צנאה ויצוה לבניו אחריו... על כן טוב שעוד בחייו יוציא מרשותו המעות לקנות איזה דבר שיביא נוח בשביל תלמוד תורה או גמילות חסדים, ויברר איזה בטוחים ונאמנים מן העיר שימסר הענין על ידם וכו'.

מספר הקדוש יש נחליו:

וכבר כתב בהקדמה לספר יש נחליו: דמה שגני אדם שמחים ששמחתי על עשר לבניהם אחריהם, הוא שמחה של שטות, כי מה יתן ומה יסירי שלמות לגשמותו העלוכה במה שיניח לבניו כל טרחו ומאודו, הוא קה משלך בבור תחתית והם ישבו בקבתי

הגדולים והטובים ובעליותיו מרוחים בקול זמרים ושִׁבְחִים, והוא יושב בְּדָד וְיָדָם בְּגִלְל וּגְנוּחִים, ויוריד לְאָרְץ רָאשׁוֹ בְּגִזּוֹן וְקוֹל בּוֹכִים, וְיִשְׁכַּן בֵּין קְמוּשׁ וְחוֹחִים, הֵם מְמוֹנָו אוֹכְלִים לְמַעַדְנִים, והוא עֹפֵר לְחֵמוֹ. אֲשֶׁפֶלֶת מִרְרַת לְמוֹ, חֲמַת תַּנִּינִים עִם רֵאשֵׁי פִתְנִים, הֵם מְמוֹנָו יִהְיוּ הַאֲמִנִים עָלֶי תוֹלְעֵ, והוא יְחַבֵּק אֲשֶׁפֶתוֹת וְרִמָּה וְתוֹלְעֵ וכו'. וְאִם אִין הוּא לֹא מִי לֹא, וְאִם לֹא עֲלֵשׁוֹ אִימְתִי, כִּי אִין מַעֲשֵׂה בְשֵׁאוֹל אֲשֶׁר הוּא הוֹלֵךְ שָׁמָּה, עַל כֵּן אִין דּוֹחִין נֶפֶשׁ מִפְּנֵי נֶפֶשׁ, דְּהִנּוּ נֶפֶשׁוֹ מִפְּנֵי נֶפֶשׁוֹת כְּנִי בֵיתוֹ... וְלִבְבוֹ הִרְבָּה וְהִרְבָּה מִן מְמוֹנָו, וְהִשְׁאָר יִנִּיחַ לְבָנָיו, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לֹא גַם כֵּן נַחַת רוּחַ מִמְמוֹנָו, וְיִקַּח עִמוֹ לְבֵית מְלוֹנָו לְעֵבֶר פְּרַנְסָתוֹ וּמְזוֹנָו, כִּי רַב מִמְּנוּ הִדְרֵךְ וכו'.

...וְנַעֲשֵׂה בְּעֵינָו שֶׁצְדָקָתוֹ תַעֲמֹד לְעַד וְלְדוֹרוֹת עוֹלָם וַיֵּאכַל מִפְּרוֹתֶיהוּ עֵבֹלִים הֵזָה וְהִקְרוֹן קִנְיָת לֹא גַם כֵּן לְעוֹלָם הַבָּא.

מהגאון הצדיק הקדוש בעל חפץ חיים ז"ל ע: מעצתו שיעזר לאיש גבון לעוררו מה שיעשה בחיים חיותו במקומו לאחר מאה ועשרים שנה לטובתו.

וזה לשונו הקדוש: והוא נחזץ מאד... שמשגיב להתבונן לעשות סדר מה שיתנהגו בנכסיו אחר מלאות ימיו. כי למי אתה עמל?

והינינו שצריך האדם בעצמו בימי חייו להתחזק ולתקן הכל. ונעצתי הועצה, אם כבודו היה שומע לי, שיחלק נכסיו, וחלק אחד מזה יניח לעצמו לעשות בזה דברים טובים, ולמנות על זה אנשים מפרסמים בישראל ל"א ונאמנים שיעשו כפי רצונו בהענין, או שיעשה "קרן קנמת", והרנו לך על דברים טובים. ובזכות זה יאריך השם ימיו ויחזק את כחותיו ויגוב בשיבה טובה, ויגליתוהו בכל מעשיו ויזכה לראות בנחמת ציון וירושלים כפיצו וכתפץ אוהבו נאמן הדורש טובתו...

העתק מספר פלא יועץ:

טובה לגבר כי יצנה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה'... לכן זוהי דרך ישרה, שבעודנו בבחירתו ובבריאות יכתב צואתו ויצנה בכל תקף לקים את אשר ימצאו כתוב... וכשמשחלק נכסיו יטל לעצמו חלק בראש להיות קרן סגם ביד נאמן והפרות ושלחו לו מעדנים לנפשו. וזוהי דרך ישרה תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם. וראוי לכל אדם לחוש ולקיים צנאת הרב בניו יהודה החסיד כי הדברים עתיקים, ומי שיוודעם ועובר על דבריו הרי זה מתחייב בנפשו, ושומע לו שומר נפשו.

נדהמתי לראות איך שיש לקם קרוב ל 200 שעורים וכוכבי אור כן רבו, זאת אומרת שלא אלמן וישראל יש ברוך השם להקדוש ברוך הוא תילים אמתים שמוכנים למסר נפשם ולעשות כל

מה שאפשר לגאל את השכינה הקדושה, ובזכות זה נזכה בקרוב שיתקיים דברי הרשב"י: "בזוהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמי", זאת אומרת שנוקה לזה בקרוב ממש בעזרת השם.

לכן כדי שיהיה לי קצת חלק בעדתכם הקדושה, אעתיק כמה ענינים בגדל מעלת מנצי הרבים לשקר הגדול שהם זוכים, ויהי חלקי עמכם.

מבאר באור החיים הקדוש: דהמזכה את הרבים להראות לחברו דרך תשובה, יבוא למדרגת מלאך מט"ט, שאין מדרגה מושפחת מזו.

ובאבות דרבי נתן, ומוחנו הרב יצחק אבויב בעל מנורת המאורה מגדולי חכמי ספרדי פתב: "דהמזכה את הרבים השם יתברך משגיח עליו ועל בניו וזוכה לבנים צדיקים".

ובספר חסידים (סימן תר"ו): "המזכה את הרבים גם בשקבר פלו שני חייו הקצובים לו, מאריכין לו שנותיו עבור טובת דורו".

במסכת שמחות פתב: "המזכה את הרבים מבטח לו שהוא בן עולם הבא".

וזה לשון הטור ביוזבה דעה סימן רמ"ז: "ומי שאי אפשר לו ללמד די מפני טרדת הזמן, וספיק לאחרים הלומדים ותחשב לו פאלו הוא לומד בעצמו".

וענין בזה הקדוש פרשת ויחי, שכתב בענין שתפות יששכר וזבולון, לפיכך הקדימו וזולו ליששכר, על שהוציא לחמו מתוך פיו ונתנו לפיו של זבולון. מי שתומך בבעלי תורה נוטל ברכות מלמעלה ומלמטה וזוכה לשתי שלחנות, מה שאין זוכה לזה אדם אחר וזלתו ענין שם. וכל שכן במזכה את הרבים, שעל ידי זכוי הרבים באים אלפים מישראל לעשות תשובה, ולפיכך זוכה על ידי זה לטל כל ברכות שלמעלה ושלמטה וכו'.

ונסים בדברי החכם המקבל מורנו הרב אלעזר שמואל ו' סיגור וצ"ל, שכתב: דהראשי תבות מפסוק ואלה המושפטים אשר תשים לפניך הוא ויחייב אדם לזכות הרבים, השקר מרבה (או המזכה מבטח) שיוליד פרי טוב וראה מורנו (כדאימא בפרשת תרומה וזכה לראות בנים לבניו) ארך שנים רבים תפלתו שומע י' מהרה. לעולם פ'רנסתו וכו'ה' מלאה ה' משאלותיו.

ואפשר לבאר דבריו, דאימא בזה הקדוש על פסוק ואלה המושפטים "דא הוא דגלגוליא", וצריך באור. ועל פי הנזכר לעיל יש לפרש, אף על גב דלפעמים על פי הגלגול מכרח האדם להתגבר בעולם הזה בגלגול זה בעד חטאיו בגלגולים קודמים, אמנם על ידי שיזכה את הרבים יכול לפטר את עצמו מן הדיו הזה, כי המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, וממילא לא יחטא עוד בגלגול זה, וזכה גופא מה שאינו חוטא עוד

מתקן מה שפגם בגלגולים הקודמים, ועל ידי זה פטר מן היסורים, ואף אם נגור עליו חס ושלום יסורים לא עלינו, בדרך העולם שפובלים כל מיני יסורים חקמא ליצלו בעולם הזה, מקל מקום על ידי זכוי הרבים ופטר מקל אלה, ויהיו לו חיי נחת ושמחה ויזכה לכל הברכות האמורות בתורה הקדושה, וכדברי המקבל הנ"ל שמשנים שיוליד פרי טוב מורנו, וארך ימים ושנות חיים, ותהא פרנסתו וכו'ה' וימלא ה' כל משאלות לבו לטובה ולברכה.

בברכה מהבה, ארך ימים ושנות חיים בבריאות שלמה, עלי עליכם, על המפיצים, ועל כל עם בית ישראל, ובקבוד רב:

עובדיה פהו, באר שבע וצ"ו ארץ הקדש תוכב"א

בעזרה"ת

אור ליום שני פ' במדבר כ"ד להדש זיו ט"ל אורות ל"א-ל ח"י. תהא שנת סיון טוב לפ"ק ובעל"ט

באתי הנה להודיעכם על חלפת הזהר הקדוש להמקבלים על עצמם בלי נדר ללמד בכל יום בסדר הלוח יומי מורי וחקי הגה"צ ר' ישכאל יואל הלפרין הי"ו שליט"א - ממשפיעי בעיר התורה והחסידות - בני ברק, אמר לי שברצונו ללמד בזה, אבל אינו יכול ללמד בכל יום מפוש בערב פסחים וכו', ואמרתיו אליו שיכול להשלים ואו שמפילא לומד בכל יום קצת בספר הזהר הקדוש המוכא ב"חק לישראל"

על כן הנני מבקש למענו אם אפשר לקבל ספר הקדוש הנ"ל, ותוכלו להתקשר אליו בצורה או מאחר בערב במספר טלפון.... רח' צפניה בני ברק

ויהי רצון שזכות הפצת רזי התורה הקדושה נזכה לביאת גואל צדק בקרוב במהרה בנימינו אכי"ר

בס"ד ל"ג בעמר התשס"ט

לכבוד מפעל הזהר העולמי

שעל יד חברת "מנצי הרבים"

שלום וברכה.

קרנאו את העלון הנפלא "עלו ואתבנשו להילולא דרבי שמעון" ובו פונים לצבור להצטרף למעגל לומדי העמוד היומי בזהר הקדוש.

היות ולי יש כבר ב"ה זהר קטן אבקשכם רק לשלח לי טבלת - לוח עמוד היומי בזהר הקדוש, על מנת שאוכל בלי נדר להצטרף כבר מהיום למעגל הלומדים, וזכות רשב"י הקדוש תגן עליכם ועל כל בית ישראל, אמן.

בתודה מראש

אריאל דין, בני ברק

הזכות לזכות את הרבים - מאמר ב'

גודל מעלת שכר המזכה את הרבים מש"ס, מדרשים, זוהר הקדוש, ספרי מוסר ועוד, ובכלל זה מי שמדפיס ספרים להזהיר את הרבים, או שנותן כסף להדפיס.

אימא במשנה (אבות פרק ה משנה י"ח) גל המזנה את הרבים, אין חטא בא על ידו.

משנתנו באה ללמד מה רב שכרו של המזנה את הרבים, ומה גדול עניו של המזנה את הרבים.

גל המזנה את הרבים - שְׁמֹלְמָנִים תוֹרָה ומוֹסָה וּמְדַרְיָם בְּדָרְךְ יִשְׂרָאֵל, אִין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ - שְׁמוֹן הַשְּׂמִימִים מוֹנְעִים אוֹתוֹ מִלְּהַפְּשֵׁל בְּחֲטָא, שְׂלֵא יְהֵא הוּא בְּגִיהַנְם וּתְלִמְיָדוֹ בְּגוֹ עָדוֹ. (גמרא מסכת יומא דף פ"ו עמוד א).

וכן מובא באבות דרבי נתן (פרק ט'), **"גל המזנה את הרבים, אין מגלגלים עבקה על ידו, שלא יהיו תלמידיו נוהלים העולם הבא והוא יורד לשאול, שנאמר (תהלים טו, ט), "כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת", כלומר לא תעזב נפשי לבוא לידי עבקה, שאלך אל שאול, ולא תתן חסידך - תלמידיו שזכו על ידי, והם בגן עדן - שי'ראוני בשחת. (תוספות יום טוב)**

משה זכה וזכה את הרבים, זכות הרבים תלויה בו, שנאמר (דברים לז, כא) "צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל"

משה זכה - שְׁהִיְעַ עַל תְּכִלִּית הַשְּׁלֵמוֹת הָאֲנוּשִׁית בְּחֻקְהָ וּבְמַעֲשֵׂהָ, וְזָכָה אֶת הַרְבִּיּוֹם - שְׁלֵמֶד אֶת יִשְׂרָאֵל תוֹרָה וּמִצְוֹת וְהוֹרָה לָהֶם הַדָּרֶךְ לְהִיּוֹת עִם סְגֻלָּה, וְלָקַח זְכוּת הַרְבִּיּוֹם - שְׁמֵן שְׂמִימִים אֶת הַמִּצְוֹת, תְּלוּיָהּ בּוֹ - בְּאֵלּוֹ הוּא קָנָם עִמָּהֶם כֹּל אוֹתוֹן הַמִּצְוֹת, שְׁנֵאמַר: "צִדְקַת ה' עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל" - כְּלוּמַר שֶׁהַשְּׂלִיּוֹם וְקָנָם כֹּל הַתּוֹרָה, הוּא וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. (המאירי)

ירבעם חטא והחטיא את הרבים חטא הרבים תלוי בו, שנאמר (מלכים א טו, ה) "על חטאות ירבעם וירבעם אֲשֶׁר חֲטָא וְאֲשֶׁר הֲחִטָּא אֶת יִשְׂרָאֵל"

ירבעם חטא - שְׁעֲשֵׂה עֲגִיל וְהָב וְאָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: "רַב לָכֶם מִעֲלוֹת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה אֶלְהִיךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִעֲלוּךְן מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם" (מלכים א יב, כח), וְהֲחִטָּא אֶת הַרְבִּיּוֹם - שֶׁהִשְׁתַּחֲוּוּ לְעֲגִלִים וְעָבְדוּ עֲבוֹדַת זָרָה, חֲטָא הַרְבִּיּוֹם תְּלוּי בּוֹ - בְּאֵלּוֹ הוּא עֲשֵׂה אֶת כָּל הַחֲטָאִים שְׁעֵשׂוּ יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאמַר: "עַל חֲטָאוֹת יִרְבְּעָם (כז) וְאֲשֶׁר חֲטָא וְאֲשֶׁר הֲחִטָּא אֶת יִשְׂרָאֵל" - לֹא כְּתוּב "עַל חֲטָאוֹת יִרְבְּעָם וְיִשְׂרָאֵל" אֶלָּא "עַל חֲטָאוֹת יִרְבְּעָם אֲשֶׁר חֲטָא וְאֲשֶׁר הֲחִטָּא", מִכָּאן שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בְּיִרְבְּעָם. (ברטנורא)

גדל שכרו של המלמד תורה לאחרים ומזנה את הרבים במסכת אבות (פרק ה' משנה י"ח): **גל המזנה את הרבים אין חטא בא על ידו. כדי שלא יהיו תלמידיו בגן עדן והוא בגיהנום, כדכתיב "כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת" והיאך אפשר שמי שהוא חסיד יראה שחת, אלא שאחר צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל, כלומר שהשלים וקדם כל התורה הוא וכל ישראל עמו.** (פרוש רבינו יונה אבות פרק ה' משנה י"ח)

המזנה את הרבים לא יבוא לא לידי חטא ולא לידי הרהור במסכת אבות (פיה י"ח), **גל המזנה את הרבים אין חטא בא על ידו. כשיאדם עושה זכות גדולה כזו, מידת הדיו נותנת לשלם שכר גדול כזה שלא להביא חטא על ידו ולא הרהור עבקה, וזהו שכרו, ששכר מזנה מזנה. (פרוש רבינו יונה על אבות פרק ה').**

בסנהדרין ג"ט, וזה לשונו: אמר רבי אבהו **כל המעשה את חברו לדבר מזנה מעלה עליו הכתוב כאלו עשה, שנאמר ומטוך אשר היית בו את היא, וכי משה הכהו ונאלא אהרו**

הכהו, אלא לומר לך כל המעשה את חברו לדבר מזנה מעלה עליו הכתוב כאלו עשה.

וברש"י שם: **כאלו עשה, לאותו דבר מזנה: והלא אהרו הכה, דכתיב (שמות ט) "אמר אל אהרו קח מטוך ונטה ידך".**

כל המכניס ברניה אחת תחת כנפי השכינה מעליו עליו כאלו יצרו וקמו והביאו לעולם.

ובתוספתא הוריות (פרק א') **וזה לשונו:** ומנו שכל השונה פרק אחד לחברו מעלה עליו הכתוב כאלו הוא יצרו וקמו והביאו לעולם, שנאמר (רמיה טו) **ואם תוציא יקר מולול כפי תהיה, כאותו הפה.**

כאלו כראו

ובשהש"ר (א. כב) **וזה לשונו:** כל המכניס ברניה אחת לתוך כנפי השכינה, מעליו עליו כאלו הוא כראו, עד כאן לשונו.

הרוצה להיות

ואם אינו למוד לקרות ולשנות מה יעשה? ילך ויעשה פרנס על הצבור והוא חי. (ויק"ר כה א)

עווסק בתורה

העווסק בצרכי צבור פעוסק בתורה. (ירושלמי ברכות א)

המניח צרכי צבור כאלו לוקח שחד

מכברקתא היתה עוברת בבאר שבע והיו מניחין צרכי צבור ועוסקים בצרכי עצמן ומכח אותו מעשה מעלה הכתוב כאלו לקחו שחד. (כ"ד פ"ה ג')

כל טרח הצבור עליו

נתמנה אדם בראש ונוטל טלית, לא יאמר לטובתי אני נזק לא אכפת לי בצבור, אלא כל טרח הצבור עליו. (שמו"ר כח)

מה אגזו זה חלק וכל מי שעולה לראשו ואינו נותן דעתו האיד יעלה, סוף שהוא נופל, כך כל מי שהוא מנהיג שררה על הצבור בישראל ואינו נותן דעתו האיד הוא מנהיג את ישראל, סוף שהוא נופל (שיר השירים רבה ז')

שבתו של צדיקים

להודיע שבתו של צדיקים פשהם נפטרים מניחין צרך עצמן ועוסקין בצרך צבור. (ספרי פנחס ק"ח)

הקדוש ברוך הוא ממלא החסרון העוסק בצרכי צבור

גל המזנה את הרבים אין חטא בא על ידו. נראה לי כי אלו שאין מזנין את הרבים ואין עליהם על הצבור ואימתא דצבורא הם יכולין להשתדל בתורה עצמן כי אין להם טרדא ובטול הזמן ומונע ומעכב מחמת פחד ואימה, מה שאין בן אלו שעל הצבור עליהם, על פי רב מחמת צרות הלב ומפחד הצבור אין יכולים לעשות שום דבר, ומצא יש להם הנוק רב וחסרון וגרעון בהשתלשלות חובות עצמם. אך יתברך שמו כרב בתמימי ממלא להם החסרון, והינו "גל המזנה את הרבים אין חטא בא על ידו", רצינו לומר אין גרעון וחסרון בא על ידי זה שמזנה את הרבים. והוא נכון בסניעתא דשמינא. (שמות משנה)

הואם הזכות על ישראל

משה זכה וזכה את הרבים וזכות הרבים תלוי בו. יש לנבדק הקשון "תלוי בו", אך יש לפרש כמו שאמרתי גבי גרעון גיבית "לך בכחך זה", ואמרתי, בכחך זה, תכף בשלמות סגוראי עליהם, תכף נהפך מדת הדיו לכתמים, שתכף בשחצדיק מלמד זכות על האדם, תכף נהפך מדת הדיו לכתמים, וזה שכתב המשנה "משה זכה וזכה את הרבים", פרוש שמושה היה רגיל תמיד לדבר טוב על ישראל וזכה אותם תמיד, כזה

הנה פועל תמיד חמים על ישראל, וזהו שאמר "זכות הרבים תלוי בו", פרוש הוא היה גורם הזכות על ישראל כזה שזכה אותם תמיד. (ורע קודש)

העוסק בצרכי צבור שכרו הרבה מאד

ובאמת עפר פנתת ההספד שינקאו חיים בהם ויאמרו ראו פמה יקר הגיע לאיש אשר עסק בעבודת ה' ולמה נחדל אנחנו לעשות כמותם, ובפכט העוסקים בצרכי צבור כמו שהיה באנשים הנ"ל פמה שעסקו בצרכי צבור ובטלו לפעמים על ידי בן עונת התורה.

ואמרו במדרש לרבי אבהו הריא שכרו י"ג נהרי אפרסמון ואמר אלו למאן, אמרו ליה לאבהו, אמר נאני אמרתי לריק נעשתי וכו'. וצריך באור איך חס ושלום יכפר רבי אבהו בשכר תורה ומצוות, ופשוטן של דברים כמו שקטתי פי ידוע ר' אבהו היה קרוב לבי קיסר ונשים שם פמבאר בגמרא: פד הוי רבי אבהו אתי לבי קיסר וכו', ואם בן מארין ישראל מושב רבי אבהו לרומי מושב קיסר דרך רב וצריך זמן בהליכה ונתונה וגם שם לבוא אל הקיסר ולהשתדל כי לא בחנם הלך שם, צריך גם בן זמן רב פנודע למבקרי פתחי שרים ומפל שגון מלכים גדולים כמו קיסר רומי בנימים ההם, ואם בן בטל על ידי בן זמן רב מהתורה והנה פרוש מביית המדרש דבוק חברים וכדומה.

אך אמרו במשנה והעוסקים בצרכי צבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם, והינו שלא יצטערו על פי ידי עסיקת צרכי צבור נתמעט הלמוד ומעשים טובים, ואמר לו אל תיראו כי מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם מעשים טובים ותורה בשלמות, וזהו ענין רבי אבהו שפחד שמה שיגע בצרכי צבור והלך לבי קיסר וכדומה לכל לריק כי מעט על ידי בן תורה ובעבודת ה' וזהו אמרו לריק נעשתי, אכל הראו לו משמים כי הקדוש ברוך הוא קבע לו שכר מפל מקום ושכרו הרבה מאד. (יערות דבש)

חבר אני לכל אשר וראוי (תהלים קי"ט, ס"ג)

"מענות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות", - זה שנמנו חכריו לדבר מזנה ולא נמנה עמהם. (ברכות כ)

הרי שמון הדיו הוא, שצריך להמנות עם חכריו לדבר מזנה, ואם אינו נמנה עמהם הרי זה חסרון שלא יוכל שוב להמנות.

וזאת הרי כל אחד ואחד מאתנו יש כחוח להמנות ולהיות מפעלי הרבים כל אחד בחלק השגך לו והנכאיו לו: הרב בהשפעתו הגדולה, העשיר בעשרו והדל בזמנו וכו' ויחד להיות נמנים לחבונה אחת להצלת הרבים ומני הרבים, וכל אחד יש לו כחוח חלק אחד שיכול לעור כזה מי כדבר גדול ומי כדבר קטן ולהיות לכל הפחות נטפל לעושי מזנה וכמאמרם ז"ל: (מכות ה) **הנטפל לעושי מזנה פעושי מזנה, (והוא הדיו להפך), (ת"כ ורש"י ויבאר ה. יז).**

אין שעור וערך לגדל שפר האדם המזנה נפשות ומקרבן לתורה

בעלי תורה היראים והחרדים לדבר השם שחלים ומזדעזעים מפני כבודו יתברך משל עליהם להשיג על עובדי רצינו יתברך, להדריכם בדרך הישר עד כי ישוכו מדרגם הכנה לעבודתו יתברך.

והענין מבאר פזר הקדוש פרשת תרומה (דף כ"ט) דאין שעור וערך לגדל שפר האדם המזנה נפשות ומקרבן לעבודתו יתברך, כי הקדוש יוצא בקול גדול ואומר עליונים ונתחיתונים אסחודי סהודתא, מאן הוא דבורא נפשות ומזנה

והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע

ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד

(א) למדנו שהקדוש ברוך הוא מונע את החטא מלקבליהו.
(ב) מהנבב בנפש ששנאבדה על ידו.

(ג) שלא יפול אלא מניחים אותו ויפול כבוד גיהנם.

ואשר יהיה תשרפון באש א"ר ששית ומה (א) אילנות שאין אוכלים ולא שותים ואין מריחים אמרה תורה השחת שרף וכלה הואיל ובאה לאדם תפלה על ידם, הפתעה את חברו מדרכי חיים לדרכי מיתה על אחת כמה וכמה. (סנהדרין נד)

(א) של אשרה דכתיב בהו תשרפון באש.

(ב) אלקא תפלה וכו', שאף הם הוזקרו על עבודה זרה.

א"ר יעקב ברה דבת יעקב כל שחברו נענש על ידו אין מקניסין אותו במחצתו של הקדוש ברוך הוא, דכתיב (א) גם ענוש לצדיק לא טוב אין לא טוב אלא רע וכתוב (ב) כי לא א-ל תפון רשע אתה לא יגורך רע, צדיק אתה ה' שלא יגור במגורך רע:

(שבת קמ"ט)

(א) וכוון דאינו טוב כרי הוא רע.

(ב) אלקא אינו נקנס במחצתו.

א"ר אבהו כל המעשה את חברו לדבר מנהג מעלה עליו
הכתוב כאלו עשאו כו' (סנהדרין ע"ט).

משה זכה וזכה את הרבים. מפני מה זכה משה למאור פנים בעולם הזה מה שעתיד הקדוש ברוך הוא לתן לצדיקים בעולם הבא, מפני ששעשה רצונו של הקדוש ברוך הוא ומתאמצים על כבודו של הקדוש ברוך הוא ושל ישאל וכל ימיו היה מחמד ומתאזהר ומצפה כדי שיהיה שלום בין ישאל לאביהם שבשמים: (תנחומי רפ"ד)

גם אם מנזקה רק יחיד (כאן ששעשה כל מה שביקלתו לזכות את הרבים)
נחשב כאלו זכה את הרבים

כל המנזקה את הרבים. עני תוספות יום טוב שכתב בפרושא הקרא לא תתן חסידך לשון יחיד אטו משום שהוא בגיהנם. לא סגי ליה לתלמידים עד שיבואו לראותו שם. ישארו הם כגון ערן ולא יבואו לראות כבלע את הקדוש. ואם אמנם אמרו בדרךשות שהצדיקים רואים בפרענותם של רשעים בגיהנם ושמחים לראות נקם. אם כן גם לשבוא הוא עמהם לזון עדו. מכל מקום יבואו יחדו לראות שחת. ולא אמר לא תתן חסידך לראות שחת. לכן אין זה אלא תפל בלי מלח. גם מה שכתב תוספות יום טוב בדענין דוקא רבים, שבוש הוא בעיני דוראי אפלו זכה אחה. (מבלי שישול לזכות יתה) מכלל מנזקה רבים חשב. וכן להפוך כי הכל הולך אחר הפננה. שאם היה ביכולתו לזכות רבים. היה עושה. ולא עוד אלא אפלו אחד שזכה לעצמו בלבד. נחשב כמנזקה את הרבים. לפי שכלל וזכין על ידו. וכמו שכתוב על הפסוק 'ואנכי בעלתי בכס' וגו'. אחד מעיר מנזקה את כל העיר. ואחד ממחשבה מנזקה כל המשפחה. והינו נמי לדעתו פשעושה כל מה שביקלתו לזכות גם לאחריים ואף על פי שלא עלתה בידו. המחשבה מצטרפת למעשה. כמו שכתוב כל החושב לעשות מאנה ונאנס ולא עשאה מעליו עליו כאלו עשאה. לפיכך נחשב לו כאלו כבר זכה את הרבים בפעל. ומוביל גם כן שישו רבים על ידו. כאמור. והיו לדעתו פגנת הקרי והמתיב שניהם לדבר אחד נהפגנו. ונדוד על עצמו אמרו. רצה לומר אל תתן חסידך וגו'. שיהיה עם חיותו יחיה. ועולם אני חשוב בחסידך רבים. בין לפי המחשבה בין על פי המעשה. וזה נכון ויש. ומתנינו דנקטה הרבים. משום סיפא לאשמועינן דזכות הרבים תלוי בו. וחסא הרבים תלוי בו. ויעולם שאין החטא בא על ידו. או ההפך שאין מספיקו גידו לעשות תשובה. אפלו באחד שזכה או שהחטיא הדברים אמורים וזיל נמי בבת טעמא. ונמ מתמת מחשבתו שזכרת מתוך המעשה, שאילו היה גידו לעשותו בן לרבים. היה עושהו. כל זה ברור (לחם שמים).

אחרא ולהעלות כבוד הקדוש ברוך הוא. ועל זה כתוב באתרו, "ורבים השיב מעון". וכתוב "ברייתו היתה אתו".

בוא וראה, כל מי שאוהבו גיד הרשע, והשתדל בו שיגיד דרך רע, הוא עולה בג' עליות, מה שלא עלה כן אדם אחר, וזוהי להכניע את הסטרא אחרא, וזוהי שיתעלה הקדוש ברוך הוא בכבודו, וזוהי לקיים על העולם בקיומו למעלה ולמטה. ועל אדם זה כתוב, "ברייתו היתה אתו החיים והשלום". וזוהי לראות בנים לבניו, וזוהי בעולם הזה, וזוהי לעולם הבא. כל פעלי הדיו לא יכלו לדון אותו בעולם הזה ובעולם הבא, ונקנס בו"ב ששרים ואין מי שימחה בידו. ועל זה כתוב: "גבור בארץ יהיה ורעו דור ושרים יבכרו" וגו'.

בא וראה כמה גדול שכרו של אדם הפועל להנחה בתשובה וז"ל בזהר קדש פ' לך לך (דף כ"ב ע"א): ואמר ר' אבהו בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה, מנ"ל מזה דכתיב (בראשית י"ח): "ומלכי צדק מלך שלם", תאני ר' הניא רבה, בשעה שנסמת הצדיק המחזיר בתשובה לאחריים יוצא מן הגוף, מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר ומלכי צדק, זהו מיכאל ראש שומרי שערי צדק, מלך שלם, זו רישלים של מעלה, הוציא לחם ויין, שהקדים ויוצא לקראתו ואומר לו שלום בואה, עד כאן לשונו.

מה מכריזין על האדם המנזקה את הרבים בשמים וז"ל גם כן (ברך ס"ב ע"ד), כרוז כרוז בגל יואף, זכאין אינו דמישדלף באותיותא, ואינו דמינצאן להו לאחרינו, ואינו דמעבירין על מדותיהו, עד כאן לשונו בקצור.

מכריזים כרוז בגל יום, אשרי הם החברים העוסקים בתורה, ואתם המנזרים אחריהם, ואתם המעבירים על מדותיהם.

המנזקה את הרבים הוא הניחוס הכי הגדול בשמים בספר ישמח משה על התורה בהקדמה בקונטרס התלה למשה (דף י"א ע"ב) וזה לשון קדשו: כבאר בזהר תרומה (דף כ"ח ע"ב) ההוא זכאה בעי למרדכי בטר נחבא וכו' גנין דיהשב ל"י כאלו הוא ברא ל"י ודא איהו שבחא דקסתלק ב"י יקרא דכ"ה יתיר משבחא אחרא וכו' ועל דא באהרו ורבים השיב מעון וכתוב ברייתו היתה אתו החיים והשלום (עין סדף כ"ט ע"א) כמה תלוי שם כמה גדולים וזכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

וכן ששמענו מאדוני מורי וחמי ז"ל אשר ספר לו מוול"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדרהאבאיטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומאנה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מכל הממזדי משרים מולאטשוב מה ששמוע שמרעישין בגל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד שגנו הרבה לסגף את עצמי בתעניתים וסגופים, וגם בזה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמילות חסדים וצדקה ופזר נתי לאביונים ודומיה ועוד לא נתקרה דעתו.

שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה פעלי תשובה בעולם ובזה נחה ונקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה עד כאן.

זכוי הרבים שזכה - והפוכה בלשונות חז"ל. (פרקה מ"ח)

כל המנזקה את הרבים אין חטא בא על ידו, מאי טעמא שלא ידא הוא בגיהנם ותלמידיו כגון עדו שנאמר (א) כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת. וכל המחטיא את הרבים אין מספיקו גידו לעשות תשובה שלא ידא הוא כגון עדו ותלמידיו בגיהנם שנאמר אדם עשק בדם נפש (ב) עד בור יגוס אל (ג) יתמכו בו. (ויבא פ"ו)

לחנבא ההוא שפטר מלכות בראשו ההוא כאוי לעלות השתא קמי מלקא דהא מלקא ומטרונתא שאלו עליה, כדין אונפו תרין סבדיו מאינו עני ה' דמששטי בגל עלמא וקמין בתר פרקודא וסבדיו סבדוהא דא, ואמרי הא אנו סבדיו על פלגיא בר פלגיא דמנזקה רבים ומסירם מדרכם המקלקל, וזכאה חולקיה דהא אבוי ונפר מגינו לטובה, דא איהו עביד לתתא נפשאו דמניא דהו מסטרא אחרא, כדין אתקרא קוב"ה בחדא שלימתא, ביה שעתא אונפו חד ממנא דאיהו גזקרא על דיקניו דצדיקא ברא דשמושא דאתנו דאתקרי ברנא יהודיעים בכתרא דשמושא דשקא קדישא, וקמין קודשא בריך הוא להו ממנא ואיתי דיקניה דההוא בר נש דעביד נפשאו דחנבא וקאים ליה קמי מלקא ומטרונתא, ואנא אסדהנא עלי שמיא וארעא דבההיא שעתא מסרו ליה להו דיקנא, דהא לית לך כל צדיקא בהאי עלמא דלא חמיק דיקניה לעילא תחות ידא דההוא ממנא, ומסרוו בניה ע' מפתחו דגל גנאי דמאניה בהו, כדין מלקא בריך להו דיקנא מכל ברנא דברוך לאברהם פד עביד נפשאו דחנבא שבתה מגר גרים ומקרבן תחת נפשיה, וקב"ה קמין לדי משתון עלאין ונטליו להו דיקנא ואולי עמיה ואיהו עאל לע' עלמין גניין דלא זכי בהו בר נש אחרא בר אינו גניין לאינו דעביד נפשיהו דחנבא, ואמלי הו דעו גני נשא כמה תועלתא וכו' ונאן בגניניהו פד זכו להו, הו אולי אפתהיהו ונדפי לון כמאן דרבי בתר חיו, מספנא זכי לגני נשא בכמה טבאן בכמה גניין עלאין לאו איהו כמאן דזכי בתנבא, מה בין האי להאי, אלא מאן דמישדל בתר מספנא איהו אשלים חיו לנפשיה וגרים ליה לאתקיימא וזכי בגינה לכמה טבאן להו עלמא, ומאן דמישדל בתר חנבא איהו אשלים יתיה, עביד לסטרא אחרא דאלהים אחרים דאתפסיא ולא שלטא ואעבד ליה משלטנותיה, עביד דאסתלק קוב"ה על פוסקי קרייה, עביד להו חטא נשא אחרא, וזכאה חולקיה. עד כאן לשון הוהא אשרי לו ואשרי חלקו אמו סלה וכו' יהי כצונו. (אור צדיקים)

מי שמנזקה את הרבים לחזר בתשובה בתוכחתו מה גורם לעולם ולגפשו

ומה מאד גדלה מעלת המנזקה את הרבים, כמבאר בזהר הקדוש פרשת תרומה (דף כ"ח ע"ב) וזה לשונו: זכאה בעי למרדכי בתר חייבא ולמקני ליה באגר שלים, בגין דיעבר מניה ההוא וזהמא ויתכפייא סטרא אחרא ויעביד לנפשיה בגין דיתחשב עליה כאלו הוא ברא ליה, ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דכ"ה יתיר משבחא אחרא ואסתלקותא יתיר מכלא, מאי טעמא בגין דאיהו גרים לאכפייא סטרא אחרא, ולאסתלקא יקרא דכ"ה, ועל דא פתיב באהרו (מלאכי ב. ו) "ורבים השיב מעון", וכתוב (ש. ט. ח) "ברייתו היתה אתו". תא חיו כל מאן דאחיד בידא דחייבא ותב לגביה למשבב אחרא בישרא, איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קב"ה ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה דלעילא ותתא, על האי בר נש פתיב ברייתו היתה אתו החיים והשלום, וזכי למחמי בניו לבניו, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינון לא וכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעו ולית מאן דימחי בידיה, ועל דא פתיב (תהלים קיב. א), "גבור בארץ יהיה ורעו דור ושרים יבכרו" וגו', עד כאן לשונו.

תרגום ללשון הקדש

זכאי לרדף אחר הרשע ולקנותו בשקר מלא, כדי שיגביע מקונו וקמא הריא ולהכניע הסטרא אחרא, ונעשה אותו, כי נחשב לו כאלו הוא ברא אותו. וזה הוא שבו, שיתעלה בו כבוד הקדוש ברוך הוא, יותר מושבח אחר והתעלות הזו היא יתרה מכל. מהו הטעם. משום שהוא נחם להכניע הסטרא

לזיכוי הרבנים: גזור ותלה עמוד זה במקום השיעור

והמשכילים יזהרו כ**זוהר** הרקיע
ומצד יקי הרבים נכובים לעולם ועד

(דניאל י"ב)

כך אומר משה רבנו עליו השלום
לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן בזהר הקדוש פרשת נשא,
"בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר
יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

באור הדברים:

בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש,
יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים
ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

במקום קדוש זה מתקיימים שיעורים בזוהר הקדוש לקרב הגאולה

מפעל הזוהר העולמי
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-843-6784 פקס: 02-995-1300

שיעורי
אור
הרשב"י
שיעורים בזהר הקדוש
בכל הארץ

מקום השיעור:

זמן השיעור: